

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/25/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

12/2014. (I. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**,¹ jogi képviselője, Dr. G. L. útján 2014. január 14-én előterjesztett panaszát a 2014. január 22-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi.

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett, ugyanakkor annak elbírálására a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93/B. § (2) bekezdés alapján az intézkedést foganatosító rendőri szerv, a Gy. városi Rendőrkapitányság jogosult.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos jogi képviselője útján, 2014. január 14-én adta postára panaszbeadványát, melyben egy 2013. december 22-én foganatosított rendőri intézkedést kifogásolt.

A panaszos a beadványban megjelölt napon, 16 óra körüli időpontban érkezett meg idős szüleivel Németországból Gy. városba. Tekintettel arra, hogy aznap volt aranyvasárnap, sehol sem talált szabad parkolóhelyet. Mivel idős szülei a hosszú út alatt nagyon elfáradtak, és a panaszosnak gyorsan be kellett mennie egy boltba édesanyja kérésére, körülbelül 5 percre leparkolt a Z. és a J. utca sarkán, úgy, hogy gépjárművén bekapcsolva hagyta a vészvillogót.

Amikor a panaszos visszaért az autóhoz, éppen beült volna, amikor egy rendőrautóval két rendőr érkezett. A rendőrök azonosító számait a beadvány tartalmazza. A rendőrök egyike a még mozgó szolgálati gépjármű letekert ablakán kiszólva annyit kérdezett, hogy „Szerinted jó lesz ez így?”. Ekkor a panaszos közelebb lépett, jó napot kívánt és be is mutatkozott, a rendőr viszont nem köszönt, nem mutatkozott be, hanem csak annyit kérdezett, hogy „Maga szerint

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

jó lesz ez így?”. A rendőr ezt többször megismételte, a végén már kiabálva. A panaszos kérlelő hangon jelezte, hogy csak egy pár percre állt meg, és már menne is. A rendőr erre közölte, hogy „ő a hatszázadik ma”, és megkérdezte, hogy a panaszos mit gondol, „mennyi toleranciája van még”. A rendőr a panaszost figyelmeztetni akarta, mire a panaszos hálásan biztosította róla, hogy a figyelmeztetést elfogadja, és megkérdezte, hogy akkor mehet-e. A rendőr erre indulatosan annyit reagált, hogy a panaszos akkor mehet, amikor ő azt mondja, hogy mehet. Mindaddig a rendőrautó a J. út közepén állt, feltartva a forgalmat, megkülönböztető jelzést nem használva, és a rendőrök a gépkocsiból ki sem szállva beszéltek a panaszossal. A megkülönböztető jelzést a beszélgetés ezen pontjánál kapcsolták be, és ekkor kérték el a panaszos igazolványait is. Közben a panaszoson számon kérték, hogy miért áll zsebre tett kézzel, és utasították, hogy vegye ki a kezét a zsebéből. A panaszos közölte, hogy azért van a keze a zsebében, mert hideg van, és mivel csak pár percre ugrott be a boltba kabát nélkül, fázik a keze. Az egyik rendőr a panaszost kulturálatlannak nevezte, és rászólt, hogy „ha rendőrökkel áll szembe, miért nem áll egyenesen és nem zsebre tett kezekkel”, majd cinikusan hozzátette, hogy ő a panaszost a szülei előtt fogja megszégyeníteni. A járőrpár férfi tagja a panaszos autóját körbejárta, lefényképezte, és közölte, hogy „négy szabálysértést fog találni”, amiért a panaszost feljelentheti. Végül csak a tilosban parkolást és a hátsó rendszám koszosságát említette, semmi egyéb szabálysértést nem közölt. Ekkor a panaszos mondta neki, hogy a rendszámtábla azért koszos, mert egyenesen Németországból érkezett és még nem volt alkalma megtisztítani, erre azonban a rendőr kijelentette, hogy őt ez nem érdekli.

A két rendőr a panaszost utasította, hogy vegye ki a kezét a zsebéből, és pakoljon ki mindent a motorháztetőre, mert ruházatátvizsgálat tartanak. A panaszos zsebében csak pénztárcáját tartotta, amit ki is tett a motorháztetőre, ruházatátvizsgálat azonban végül nem végeztek a rendőrök, a tárcát sem nézték meg, hanem rögtön a csomagtartó felnyitására utasították a panaszost. A panaszos számára ebből egyértelművé vált, hogy a rendőrök valójában nem akartak ténylegesen ruházatátvizsgálat tartani – hiszen semmilyen okot nem adott annak feltételezésére, hogy bármilyen illegális dolgot tart magánál – az intézkedés csupán kiszolgáltatott helyzetének nyomatékosítását szolgálta. A panaszos szerint a rendőrök azt akarták érzékeltetni, hogy ők a panaszos felett állnak, így joguk van őt megszégyeníteni, megalázni. Ezek után a rendőrnő a panaszost utasította, hogy „ne beszéljen és ne mutogasson”, illetve, csak akkor szólaljon meg, amikor kérdezik. Erre a panaszos megjegyezte, hogy mégsem tehetnek meg vele bármit, hiszen ők rendőrök, mire a rendőr kijelentette: „magának én vagyok itt az Atya Úristen”. A panaszos azt válaszolta, hogy a rendőrök a közt szolgálják, tehát közszolgák – utalva ezzel arra a jelmondatra, amit minden rendőrautón olvashatnak. Erre a rendőrök a panaszost azzal vádolták meg, hogy „csicskásoknak” nevezte őket, amit ő pedig nyilvánvalóan nem mondott. A panaszos úgy véli, a rendőrök valószínűleg nem voltak tisztában a közszolga kifejezés valódi tartalmával. Ezek után együtt hátramentek a panaszos autója mögé, ahol a rendőrök közölték, hogy gépjármű-átvizsgálás lesz. A panaszos kinyitotta a csomagtartó ajtaját. A panaszos azt az utasítást kapta a rendőrtől, hogy mindent pakoljon ki az úttestre. Tekintettel a nedves és sáros útviszonyokra, a csomagtartóban pedig szülei csomagjai is ott voltak, a panaszos jelezte, hogy nem szeretne mindent kipakolni, de a rendőrök természetesen bármit megnézhetnek az autóban. Végül kiderült, hogy a rendőrök az autót sem akarták átvizsgálni, mivel semmit sem néztek meg – nyilvánvalóan ez is csak a megszégyenítés, megfélemlítés célját szolgálta, azért, hogy a rendőrök a panaszos szülei előtt demonstrálhassák erőfölényüket.

A panaszos elmondta továbbá, hogy a két rendőr folyton a szavába vágott, emelt hangon, ingerült módon beszélt, és a rendőr a panaszost „bunkónak” is nevezte.

Végül odaérkezett egy másik járőrautó is, akit a járőrpár értesített, teljesen érthetetlen okokból. Mikor a panaszos próbálta kérdésekre kifejteni a problémát, és azt, hogy nem beszélhetnek így a rendőrök, egyikük azt mondta, hogy „ha akarom, itt és most alsógyatára vetkőztethetem magát”. Ez a második járőrpár és a panaszos szüleinek füle hallatára hangzott el. A panaszos édesapja az egész szóváltást végighallgatta, édesanyja pedig addig volt tanúja a történeteknek, amíg vissza nem ült az autóba. Kisvártatva az újonnan érkezett rendőrök egy szó nélkül elmentek. Ezt követően megérkezett az ötödik rendőr a helyszínre aki bemutatkozott, kulturáltan beszélt és rendőrhöz méltóan járt el. Az ötödik rendőr meghallgatta mind a panaszos, mind az eredetileg intézkedő rendőr előadását a történetekről, és közölte, hogy a szabálysértési feljelentéssel szemben jogorvoslati lehetőségek állnak a panaszos rendelkezésére.

2) A beadvány mellékleteként a Testülethez érkezett a jogi képviselő panaszos által aláírt meghatalmazása, valamint a jogi képviselő kísérőlevele és igazolási kérelme, mely dokumentumokat a Testület az alábbiakban ismerteti.

Kísérőlevelében a jogi képviselő részletesen kifejtette, hogy a panaszbeadványban leírt rendőri intézkedés milyen okból sértette ügyfele emberi méltóságát és személyiségi jogait, és kérte a Testület panasz eljárásának lefolytatását.

Igazolási kérelmében a jogi képviselő előadta, hogy az intézkedés idején ügyfele Németországból a romániai K. városba tartott, tehát Gy. városból még továbbutazott. Magyarországra 2014. január 10-én tért vissza, így a jogi képviselő véleménye szerint a panaszosnak akadályoztatás miatt csak ekkor nyílt meg a lehetősége, hogy a vele történt eseménnyel kapcsolatban bármilyen lépést tegyen. A jogi képviselő kifejtette, hogy az általános jogszabályozás és gyakorlat lehetővé teszi, hogy a kvázi, vis majornak tekinthető helyzetben a szerv által meghatározott határidőn túl is érdemi intézkedést lehessen tenni. A jogi képviselő tehát kérte a panaszbeadvány érdemi vizsgálatát, arra való tekintettel, hogy a panaszos „objektív, elháríthatatlan helyzetben volt”.

II.

A Testületnek állást kellett foglalnia abban a kérdésben, hogy a panaszos határidőben terjesztette-e elő beadványát.

Az Rtv. – intézkedés idején hatályos – 93. §-ának (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

Beadványában a panaszos a 2013. december 22-én történt eseményeket sérelmezi, és az őt ért sérelemlről már annak bekövetkezésekor kétséget kizárólag tudomást szerzett. Tekintettel arra, hogy a panaszos 2014. január 14-én terjesztette elő beadványát, a Testület megállapította, hogy a panasz megtételére rendelkezésére álló határidőt túllépte.

A Testület ezt követően vizsgálta, hogy az előterjesztett igazolási kérelem, mely arra hivatkozik, hogy a panaszos külföldi tartózkodása a panasztételi szándék jelzését teljességgel kizárta, alkalmas-e a késedelem kimentésére. A Testület erre a kérdésre nemmel válaszolt. A panasz eljárás megindítására a jogszabályban megszabott határidőn belül nem csupán a

Testület panaszirodáján való személyes megjelenéssel, hanem postai úton, faxon, illetve elektronikus levélben/ elektronikus formanyomtatvány kitöltésével is lehetőség nyílik. A Testület álláspontja szerint a panaszos külföldi tartózkodása egyáltalában nem zárta ki, hogy a panaszos a felsorolt kapcsolatfelvételi módok bármelyikét igénybe véve panaszát akár röviden összefoglalva előterjessze, hazatérése után pedig az őt ért sérelmeket részletesen kifejtse. A Testület álláspontjának kialakításakor tekintettel volt arra a körülményre is, hogy sem a panaszos, sem a jogi képviselő nem hivatkozott arra, hogy a panaszos jogorvoslati lehetőségeivel ne lett volna tisztában.

Tekintettel arra, hogy a panaszos túllépte a panasz előterjesztésére nyitva álló határidőt, kérelme pedig a késedelem igazolására nem volt alkalmas, a Testület megállapította a beadvány elkésettségét.

Mivel azonban az Rtv. 93/B. §-ának (2) bekezdése értelmében a panasz az intézkedést fogatosító szervhez az intézkedést követő harminc napon belül előterjeszhető, a Testület munkatársa 2014. január 17.-én telefonon vette fel a kapcsolatot a panaszos jogi képviselőjével, hogy nyilatkoztassa, hozzájárul-e a panaszbeadvány áttételéhez. Tekintettel arra, hogy a jogi képviselőnek az intézkedést fogatosító szerv eljárása ellen nem volt kifogása, a Testület a beadványt az intézkedést fogatosító szerv vezetőjének küldi meg.

III.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésére – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2014. január 22.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag